

Sygn. akt II Cz 2047/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat- Kubeczak

Sędziowie: SO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **dłużnika K. K.**

na czynność Komornika przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K. z dnia 04 listopada 2009 r. w przedmiocie wszczęcia egzekucji w sprawie o sygn. akt Km 1469/09

przy udziale **wierzyciela Agencji Nieruchomości Rolnych w W.**

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Co 560/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **umorzyć postępowanie wywołane wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 1469/09 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Goleniowie N. K..**

Sygn. akt II Cz 2047/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie (sygn. akt I Co 560/13) odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie sądu z dnia 03 lipca 2013 r. wskazując, iż postanowienie sądu o oddaleniu skargi na czynność komornika sądowego polegającej na wszczęciu egzekucji z nieruchomości, jest niezaskarżalne. Co oznacza, że zażalenie wniesione na postanowienie sądu jest niedopuszczalne i na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu.

Zażalenie na postanowienie sądu złożył dłużnik i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i uchylenie czynności komornika polegającej na wszczęciu egzekucji z nieruchomości, zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi oraz zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powołał się na argumentację zawartą w poprzednich złożonych przez siebie pismach w sprawie oraz zarzucił niezgodność z prawem zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

O dopuszczalności zażalenia na postanowienie sądu rozpoznającego skargę na czynności komornika decydują dwa przepisy, mianowicie art. 767⁴ k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. Pierwszy z nich stanowi, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie tj. części trzeciej (postępowanie egzekucyjne) Kodeksu postępowania cywilnego. Drugi zaś nakazuje przepisy o procesie stosować odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w tym kodeksie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W postępowaniu egzekucyjnym ma, więc zastosowanie art. 394 § 1 k.p.c. Przepis ten mówi, że środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie przysługuje tylko na postanowienie Sądu I instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu I instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w pkt 1-12 tego przepisu.

Postanowienie sądu, oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na wszczęciu egzekucji nie zawiera się w katalogu rozstrzygnięć znajdującym się w punkcie od 1 - 12 art. 394 § 1 k.p.c. Należy, więc odpowiedzieć na pytanie czy tego rodzaju postanowienie kończy postępowanie w sprawie. W postanowieniu z dnia 5 lipca 2006 r., (...) 25/06 Sąd Najwyższy stwierdził- podkreślając, że przyjęte w postępowaniu rozpoznawczym rozumienie pojęcia „orzeczenie kończące postępowanie w sprawie” wymaga w postępowaniu egzekucyjnym uwzględnienia specyfiki i charakteru tego postępowania- że w sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego.

Nie jest możliwe przyjęcie, że rozstrzygnięcie sądu, oddalające skargę na czynność komornika, polegającą za wszczęciu egzekucji jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Nie kończy także części tego postępowania. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego inicjuje dopiero szereg działań organów egzekucyjnych mających na celu przymusowe wykonanie obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego. Również żaden z przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne nie wskazuje, ażeby zaskarżalnym było postanowienie sądu oddalające skargę na czynność komornika polegającą na wszczęciu egzekucji.

Pozbawienie dłużnika możliwości zaskarżenia pewnych orzeczeń sądu nie pozbawia go jednak w zupełności sądowej kontroli prawidłowości czynności egzekucyjnych, gdyż założeniem art. 759 § 2 i art. 767 k.p.c. jest zapewnienie ciągłego nadzoru judykacyjnego nad tokiem egzekucji. Postępowanie to ma jednak charakter wykonawczy i dlatego ogranicza się w zasadzie w jednej instancji. Tylko w szczególnych wypadkach ustawodawca dopuścił ponowną weryfikację czynności egzekucyjnej przez sąd II instancji. Dodatkowym zabezpieczeniem dłużnika jest możliwość żądania umorzenia egzekucji poprzez złożenie wniosku komornikowi, jeżeli uważa, że prowadzone przeciwko niemu postępowanie jest niedopuszczalne. Na postanowienie sądu rozpoznające skargę w tym przedmiocie przysługuje zażalenie (art. 828 k.p.c.), co również umożliwi instancyjną kontrolę prowadzenia postępowania egzekucyjnego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2008 r. III CZP 106/08). W przypadku zaś, gdy dłużnik kwestionuje zasadność i wymagalność obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym w ogólności, przysługuje mu droga postępowania rozpoznawczego. Skutki prawne stąd wynikające mogą być bowiem stwierdzone wyłącznie w drodze procesu przewidzianego w art. 840 k.p.c. tj. w trybie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości albo w części.

Reasumując skoro zarówno w świetle przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne, jak i w świetle art. 394 § 1 k.p.c. postanowienie sądu I instancji o oddaleniu skargi na czynność komornika o wszczęciu egzekucji jest niezaskarżalne, to dłużnikowi nie przysługiwał żaden środek zaskarżenia. Zażalenie należało, więc odrzucić, jak uczynił to sąd I instancji.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy- na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł o oddaleniu zażalenia, stanowiąc jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Kolejno Sąd Okręgowy wskazuje, iż skarżący w zażaleniu domagał się zgodnie z jego wnioskiem zawartym w skardze na czynność Komornika Sądowego będącej przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt I Co 560/13 zawieszenia postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi. W związku z tym należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 767² § 2 k.p.c. wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani wykonania zaskarżonej czynności, chyba że sąd zawiesi postępowanie lub wstrzyma dokonanie czynności. W myśl art. 821 k.p.c. sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. Jeżeli dłużnik zabezpieczy spełnienie swego obowiązku, sąd może uchylić dokonane czynności egzekucyjne, z wyjątkiem zajęcia. Sąd może odmówić zawieszenia postępowania albo już zawieszony postępowanie podjąć na nowo, jeżeli wierzyciel zabezpieczy naprawienie szkody, jaka wskutek dalszego postępowania może wyniknąć dla dłużnika. Z powyższego unormowania wynika, iż orzeczenie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego ma charakter zarządzenia tymczasowego do czasu rozpoznania skargi na czynności komornika lub zażalenia. W związku z tym Sąd orzekający zaznacza, że wobec oddalenia niniejszym postanowieniem przez Sąd Okręgowy zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 22 sierpnia 2013 r., którym odrzucono zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 3 lipca 2013 r. o oddaleniu jego skargi na czynność Komornika Sądowego, a więc prawomocnego zakończenia tego postępowania – nie było podstaw do zawieszenia postępowania w oparciu o art. 767² § 2 k.p.c. i art. 821 k.p.c., gdyż złożony na tej podstawie wniosek stał się bezprzedmiotowy. Zatem należało umorzyć w tym przedmiocie postępowanie wywołane wnioskiem dłużnika, stąd Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.